

[Undervisningsministeren]

sige ja, men jeg takkede høfligt og ønskede ikke at modtage den pågældende pris. Jeg beklager meget, at jeg ikke kan leve op til forventningerne hos hr. Steen Folke. Hr. Steen Folke var inde på, at disse 4 mill. kr. på besparelser i 1981 på seminarieområdet i virkeligheden var en nettobesparelse på 1 mill. kr. på grund af understøttelsesudgifter og andre forhold. Det er i og for sig en ejendommelig måde at se på tal på. Jeg mener med mit kendskab til hr. Steen Folke, at han godt er i stand til at se på tal på en rimelig og fornuftig måde. Hr. Steen Folke ved jo glimrende, at denne udtynding af 4 hold på seminarierne i 1981 giver 4 mill. kr. Jeg skal ikke kunne sige – det var det svar, jeg forstår der har været fra finansministeren – hvad nettobesparelsen er. Den samme udtynding giver i 1982 16 mill. kr., i 1983 31 mill. kr. og i 1984 44 mill. kr. Hvis man siger, at der overhovedet ikke er nettobesparelser i det, er det tal, det dog vil være rimeligt og rigtigt at tage med i denne forbindelse.

Et tal mere mener jeg man skal tage med, når man taler om, hvorvidt der er besparelser i dette, og hvad det betyder med hensyn til arbejdsløshedsunderstøttelse. Hvis man, som fru Marianne Bentsen-Pedersen gjorde det, og som hr. Steen Folke gør det, siger, at det er rimeligt at uddanne de unge, og at der i virkeligheden ikke er nogen besparelser i det, regeringen foretager sig, så må man i de beregninger medtage, hvad arbejdsløshedsunderstøttelse til et sted mellem 12.000 og 15.000 lærere, der ikke kan få beskæftigelse i 1990, vil koste. Hvis man endelig vil regne på den manér, så bør det tal anstændigvis også med ind i beregningerne.

Hr. Steen Folke nævnte anciennitetstillæggene, hvor jeg godt vil tilføje, at det er jo job, der for en stor del indehaves af folk, der har det som bibeskæftigelse. Hr. Steen Folke sagde om denne gruppe, at den i forvejen ikke er særlig gunstigt stillet. Det fik mig til at tænke på et internt oplæg fra disse lærere, som jeg så forleden dag. Deri siger de rent ud, at protesten mod denne ændring i anciennitetstillæggene ikke kan bygges på eksakte oplysninger om ændringer i aflønningen, herunder timebetalingen, der bliver, så vidt jeg husker, på et sted omkring 115 kr. Begrundelsen for, at det ikke kunne det, var, at dette ikke vil vække genklang hos butikskas-sedamen, og derfor måtte man bygge sin pro-

test på en række andre faktorer, og det var i parentes bemærket en række faktorer, der intet som helst havde med denne besparelse at gøre.

Hr. Chr. Christensen nævnedes, at udtynningsmodellen på seminarierne giver os 3-sporseminarier. Jeg vil godt føje til, at som udviklingen i søgningen til seminarierne har været de senere år, kan det blive svært at få ansøgere selv til 3 spor i visse områder af landet.

Hr. Chr. Christensen nævnedes også, at alternativet til denne model var en nedlæggelse af seminarier. Vi har altså valgt modellen her, men jeg vil da godt føje til, at socialdemokratiet er af den opfattelse, at det kan vise sig at være mere rigtigt at regulere på dette område ved en nedlæggelse af seminarier end ved at køre den model, som vi her har lavet, videre. Forudsætningen for nedlæggelse af seminarier er og må selvfølgelig være, at vi i videst muligt omfang søger at placere andre uddannelser i de egne, hvor vi måtte nedlægge et seminarium, ligesom vi allerede nu, hvor vi udtynner på visse seminarier, søger at lægge alternative uddannelser ind. Jeg har i mit første indlæg nævnt erhvervslærerruddannelser, og der kan blive tale om en række andre uddannelser. Jeg har et udvalg siddende og arbejde med disse problemer for øjeblikket.

Hr. Alfred Hansen spurgte, hvordan jeg kunne sige, at det blev lysere for Danmarks lærerhøjskole i 1982. Det er rigtigt, at denne nedskæring for 1981 ligger et sted omkring de 40 pct., men det er kun for efteråret 1981, og det hænger sammen med, at nedskæringerne ikke kan foretages med virkning for foråret. Det, jeg sagde, var, at når vi når frem til januar 1982, og hvis vi ser på aktiviteten fremover i forhold til før besparelserne, så vil der for 1982 og fremefter blive tale om en nedskæring på ca. 10 pct. Det synes jeg nok er meget lysere i forhold til den situation, der eksisterer i efteråret 1981.

Jeg vil godt sige, at vi i 1960'erne og i begyndelsen af 1970'erne har været ude for en kraftig vækst i uddannelsessektoren ligesom i andre sektorer i samfundet. Vi var et velstillet samfund, vi havde rigeligt med økonomiske midler, og det var gode tider. Men nu er situationen ændret. Det kan man så lide eller ej, der er formodentlig ikke nogen af os, der bryder sig om det. Det er aldrig særlig mor-